

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Caput XXVII. Quomodo illi Deus declaraverit, quales sint imagines ac
species corporeæ Sanctorum, qui se præbent spectandos animæ, & quid
ipsa hac de re scripserit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

Somnia bona, quæ habet homo naturaliter, & sunt merè naturalia, nihilq; habent Divini admixtum, etiamsi, quàm diu durant, videantur adferre solatium, postquam tamen quis expergiscitur, relinquunt animam aridam: & quamvis aliquando eorum recordetur, id tamen fit momentaneè & ordinariè elabuntur è memoria, manèntq; anima ita constituta, ac si illa non habuisset. Et hæc somnia habet homo, quando integrè est sopitus. Somnia bona, quæ sunt supernaturalia, habentq; aliquid Divinum, in quibus datur aliquod documentum, vel fit revelatio, aut aliquid simile, ordinariè habentur, quando homo est semisopitus, adferuntq; secum quoddam lumen, propter quod ipsi-

met homini videntur esse Divina, & inhererent tam fixè memoriæ, ut non elabantur; producant in anima, pro ratione formij, optimos affectus, vel timoris, vel gaudij, vel solatij, vel humilitatis: Semper sunt de rebus serijs, gravibus, & alicujus momenti; ac tam bene disposita, ut in ipsis nihil reperiat impertinens, vel quod dedeceat gravitatem DEI: contra verò in merè naturalibus semper est aliquid invenire, quod dedecet DEI gravitatem, quam exigit familiaritas cum Divina Majestate: semperq; bono aliquid admisceatur, quod non est tale, vel saltem est impertinens.

CAPUT XXVII.

Quomodo illi DEUS declaraverit, quales sint imagines ac species corporeæ Sanctorum, qui se præbent spectandos animæ, & quid ipsa hac de re scripserit.

Quia Myſteria, de quibus actum est, representantur oculis animæ, per diversissimas imagines & species, juverit referre modum, quo ipse DEUS illi explicuit ac manifestavit, quidquid pertinet ad has imagines, & quid ipsa hac de re scripserit, quod sanè est sublimissimum, ac subtilissimum, ut videatur excedere captum femina: verum providentia tanti Magistri vult interdum per feminam, qualis fuit ista, instruere, ut diximus, doctissimos quosq;, ad quos præcipue dirigitur hoc caput, eo supposito, quod, quando Venemibilis Marina aliquid exquirebat à DEO, nunquam id fecerit ex curiositate, imò horrerit, ac fugerit talia, sed ipse DEUS, qui ea ipsi volebat manifestare, poterit illam sua inspiratione permoverit, ut ea ex ipso quæreret. Atq; ita se res habuit in sequentibus casibus.

§. I.

DUm, inquit, quodam die agerem cum DEO, correpta fui desiderio, interrogandi Divinam Majestatem, quale esset mysterium, Spiritus Sancti, quod videram, in specie columbæ, & alia hujusmodi, dixi; illi: Domine, quid est hoc, quod anima videt? & cui fit ista representatio, ut videat speciem hujus columbæ? Nunquid non fortasse phantasiæ? Quia ea visio mihi videtur fieri aliquantum extra animam, & quasi in alio organo? Respondit mihi Dominus: Dicam tibi, quid hoc sit. DEUS est infinitè magnus, potens, immensus, ac omnia repleta & comprehendens, existitq; totus ubique. Hic magnus DEUS, ut anima melius proficit grande aliquid cognoscere, capax fit at percipiendorum mysteriorum, quæ vult manifestare, ac indicare, colligitur

§. I.

am immensitatem, & magnitudinem, ac Esse Divinum in eam, quam animæ exhibet speciem columbæ, vel alterius rei mysticæ, idq; sine constrictione, aut compressione, ut nihilominus totus existat ubiq; sicut facit suo modo in Sacramento Altaris, ut ab anima suscipiatur. Dum id volo facere, repræsentō ego ipse potentia imaginativæ illam speciem columbæ, vel alterius rei, ut dum per hanc portam cognitio DEI ingreditur in intellectum, & interiora animæ, partemq; ipsius superiorem, reddatur capacior, pro suo talento, illius Divini Esse, magnitudinis, & omnipotentia DEI, possitq; ab ipso suscipere, illud donum expressum per id, quod ipsi repræsentō. Hoc fit ordinariè: sed si suscipit à DEO speciem doni, quod illi confert, materialiter, aut si ipsummet donum recipit, non solum anima, sed etiam corpus, & sensus ejus externus, qui, propterea quod sit adeò cum illa unitus, & quodammodo jam redditus spiritalis, sæpe participat idem quod anima, quamvis id ipsius potentia non tam bene percipiant, tum quod sint abstractæ, tum quod de se sit hæc res valde perfecta, & expers crassitie materialis, dico, frequenter in animabus, quæ pervenerunt ad hunc statum, sic existere & fore species materiales, earundem verò receptionem spiritualem, & simul corporalem, modo prædicto: id quod est res purissima, admirabilis, & suo modo securæ. Aliàs erit species non materialis, quam sola anima recipiet: atq; hoc est magis ordinarium, ad eum modum, quo alicui, qui non potest multum intellectu discurrere, ostenduntur in picturis vel tapetibus, præclare gesta, & facinora heroica antecessorum, diciturq; ipsi: Hoc & hoc factum, est tali tempore, ac tali occasione, & istud ac illud tali tempore, & tali modo, atq; tali occasione. Quod si iste, dum id ipsi taliter dicitur, non potest percipere tam longam historiam, dicitur illi: Ecce, hîc in his insignibus, & in istis lineamentis, quæ in pictura hujus imaginis compendiosè & strictim omnia referunt, facilius intelliges magnitudinem & prolixitatem,

hujus historię. Ita se res habet, Anima, atq; hoc modo fit. Ut anima deveniat in cognitionem Divinarum perfectionum, ipsiusq; mysteriorum, ostenditur ipsi inprimis, ac omnes simul illæ species, columbæ, vel rerum hujusmodi, ut in isto compendio, pro suo captu cognoscat res magnas, admirandas, ac plenas mysterijs, facilius & svavius.

§. II.

Quæris ex me præterea, quale sit illud corpus, quod ostendo animæ, DEI incarnati, & infantis recens nati, & modò parvum, modò majus, pro ratione mysterij, quod illi revelo, in Horto, vel in Cruce, vel in Sepulchro, aut similibus mysterijs. Ad hoc tibi respondeo, quòd ego, per meam Sapientiam ac potentiam effingam, & pingam meâ manu illam parvâ vel magni hominis imaginem, qualem exigit mysterium, quod tibi volo exhibere, ac manifestare, quæ quidem imago est longè perfectior, quàm ullæ aliæ species & figuræ: in his imaginibus sum ego ipse, meq; ibi includo arcano modo: & taliter, ac per has imagines mysticas me repræsentō imaginationi, ut per eam portam ingrediatur in animam, & in intimis ipsius recessum, cognitio ac sensus perfectissimus illorum mysteriorum, quæ illi revelo, quasi reipsâ, & verè adessent, sicut fuerunt peracta. Hoc fit ordinariè. Sed adverte unam rem tuam specialem ac mirabilissimam, quòd, quando tibi præsto tantam misericordiam, ut me tibi spectandum præbeam DEUM & Hominem verum, in ea ætate, & coconstitutione, quâ vixi in mundo, vir triginta trium annorum inter homines, sim egomet ipse, meum proprium corpus, & mea anima, ac mea Divinitas; subducam tamen tunc aspectui tuo splendores meæ essentialis gloriæ, quia non existis in statu, in quo me possis ita videre: atq; idem tibi, Anima, sæpe contingit in visionibus Sanctissimæ Matris. Tua anima sola fruitur his magnificis spectaculis, quamvis oculi tui corporis te non impe-

impediant, inò adjuvent: atq; tam illi, quam cæteri sensus, sunt participes mysterij, modo perfectissimo, quando convenit. Idem tibi quoq; accidit in dictis mysterijs. Qua in re me gero instar Regis, qui ipsemet vellet repræsentare suis intimis familiaribus, & amicis aliqua præclara facinora à se patrata, & ab ijs non visa: atq; pro ista repræsentatione peragenda indueret vestes similes, ut viderentur esse eadem, in quibus insigne illud facinus travit, quod modò repræsentat regia ipsius Persona. Hunc in modum, Anima, peraguntur ista mysteria.

§. III.

Liâ vice, presente Beatissimâ Virgine, ad ipsum illi Dominus exposuit susus. Postquam illi hac de re fuisset locutus, prosequutus est instructionem dicens:

Verumtamen adverte, ait, (anno 1600.) plerumq; in visionibus, imaginibus ac figuris, quas exhibeo spectandas tuæ animæ, Sanctæ meæ Matris, & cæterorum Sanctorum, existere, in ijsq; à me mitti Spiritum ipsius Sancti: neq; cogita, has figuras & imagines carere virtute & substantiâ, instar imaginis expressæ & efformatæ in speculo à vultu humano, aut alia quavis re, quæ illi obijcitur. Non enim ita se res habet, nec etiam existima, id fieri, ad eum modum, quo tu acu pingeres aliquid ad alterius cuiuspiam artificij, dati tibi pro exemplari imitationem, quod perfectum esset ectypon, & viva imago artificij & exemplaris, tibi propterea oblata. Etiam si enim sit ejus quædam effigies, sitq; illi usq; adeo similis, non est tamen ipsum exemplar, neq; in ipsam est quidquam derivatum, ex illius substantiâ. Tale autem est istud mysterium, ut ex hac tam excelsa & sublimi comparatione intelligas excellentiam hujus operis, illudq; æstimés. Sicut Æternus Pater ac Dominus DEUS Omnipotens seipsum intelligendo, & comprehendendo, producit Verbum Mentis ex sua ipsius substantia ac virtute, quod Verbum productum est illius Sacra-

tissimus Filius DEI, ipsi æqualis, atq; in una eademq; Substantia, ac Esse Divino, duæ sunt Divinæ Personæ, unde audiveris dici, Filium DEI esse imaginem sui Æterni Patris, ejusdemq; splendorem: audiveris quoq; interrogatum à quodam ex Apostolis eundem Filium DEI, Redemptorem mundi, de suo Patre, respondisse, ab eo, qui videt illum, videri ipsius Patrem, cum sit unius ejusdemq; cum illo Divinæ Substantiæ: ita tibi ego nunc dico, se habere, suo modo, hoc opus, quod tu desideras intelligere; quia meâ infinitâ potentia, quâ facere possum & facio, quidquid volo, etiam facio, ut, licet illud corpus non sit reipsâ & verè meæ Sanctæ Matris vel Sancti, quem tibi spectandum exhibui, sit tamen imago, & effigies genuina corporis illius Sancti, qui comparet modo quodam admirabili ac Divino, digno Sipientiâ & potentia DEI, adeo ut sicut verè dicitis, quòd DEUS generet suum Filium ex suamet virtute, & substantia, manens DEUS, ita, suo modo, illa imago ac effigies, operante DEO, qui id potest facere, recipiat virtutem corporis ab eo Sancto, dum corpus manet alibi. Quapropter, sicut verè dicitis, ab eo, qui videt Filium DEI videri ipsius Æternum Patrem, cum sit ejusdem cum illo Substantiæ Divinæ: ita dici potest verè, ab illo, qui videt istam effigiem & imaginem, quam tibi ego exhibeo, meæ Matris ac Sanctorum, videri totum illum Sanctum, siquidem ibi existit ejus spiritus & virtus, quæ inest sancto ipsius corpori, modo prædicto.

Hoc est, quod magis ordinariè contingit in visionibus rerum, quas exhibeo. Sed præter istas ordinarias, habet alias tuæ animæ, quas efformo, & efformabo, possumq; efformare ac efficere meâ infinitâ potentia. Audiens ego ista magnalia, quæ mihi DEUS manifestabat, & attonita, quòd manifestarentur mihi, quæ eram adeo indigna, ut illa vel audirem, incepti dicere: Non, non Domine: Desiste, per tuam bonitatem, & noli me docere tam sublimia & miranda, neq; enim sum digna, à Te doceri. Verùm Divina Majestas, negligit

§. IV.

eo, quod ego illi dicebam, progressa est in sua instructione, ut illam finiret. Quis autem intellectus poterit assequi, vel quæ lingua sciet explicare magnitudinem Sapientia, quâ iste Dominus hoc meæ animæ manifestabat? solum dicere possum, quod ingressus meus Dominus in animam meam, quasi suam domum, & in meum intellectum, occluserit subito illius portam omnibus, quæ non sunt ipse, manensq; ibi solus cum ipsa, in secretissimo recessu ac fundo ejusdem, docuerit illam suâ Divinâ sapientiâ, ipsiq; manifestaverit hæc magnalia & arcana sua, ut anima perciperet magna & admirabilia bona ex hac ipsius communicatione; quæ non solum duraverunt tempore illius raptus, sed multis post diebus, quotiescunq; id quod fiebat frequenter, recordabatur eorum, quæ ibi fenerat ac intellexerat, denuò replebatur stupore, & abundabat magnis solatijs, ac bonis in suo, magno Domino.

Id illi accidit, postquam fuisset visitata, ut diximus, à Sacratissima Virgine Domina Nostra, & in confirmationem eorum quæ dicta sunt. Aliâ vice, quâ illam invisit, dum ab ea abiret, conspexit ipsam ascendentem ad Cælum, usq; ad locum, ubi eandem Celsissimam Reginam vidit existentem cum corpore & anima, atq; etiam, quod illa species Beatissima Virginis, cui inerat ipsius spiritus, qui hinc ascendeat ad Cælum, postquam pervenisset ad locum, in quo erat hæc Domina, reipsâ ac verè in illam fuerit ingressa, seq; ei univertit. Et cum miraretur, quomodo id fieret, cuperetq; hoc intelligere, dixit illi Christus Dominus, id fieri, sicut fit, dum Sol conturbat suos radios, atq; aliquid suæ virtutis & claritatis, quando se illi opponit valde spissa nubes, eâ verò sublata, propagat radios usq; ad terram: ita enim sanctos communicare radios suæ virtutis ac spiritus his imaginibus, postea verò illos retrahere, quando ea disparent.

Ego multò post, animadversâ hujus rei difficultate, illam rogavi, ut sibi eam denuò peteret à DEO aliquantò magis declarari. Quo factò, scripsit, specialiter pro hac re à DEO illuminata, id, quod sequitur.

Visiones imaginariæ & intellectuales, quas Dominus DEUS exhibet animæ, quemadmodum ab eodem Domino sum edocta, & ipso volente experta, sunt tales. Quando DEUS vult visitare animam per suum Sanctum Angelum, repræsentat phantasiæ imaginem formatam eo modo & arte, quâ illam Dominus DEUS scit ac potest efformare, estq; ordinariè species hominis elegans ac splendida. Huic imagini videtur infundere DEUS illum spiritum Angelicum, ibiq; loqui, & se communicare tali animæ. Non tamen cognoscit ac percipit & audit istum cœlestem Spiritum potentia imaginativa, neq; id fit in isto organo, quod solummodo repræsentat illam imaginem, sed cognoscit ipsum, audit, ac intelligit pars illa superior animæ, quæ semper respicit DEUM, & res spirituales. Atq; hæc imago tantum illi est instar gratæ & jucundæ umbræ. Hoc est, quod concernit visionem & cognitionem Spirituum Angelicorum.

Quod verò attinet ad Sanctos, qui habuerunt corpus humanum, idem est, præterquam quod illæ imagines, quas DEUS effingit ac proponit Imaginativæ, referant genuinè ipsorum corpora, ac formam, & figuram: Interdum autem illos DEUS exhibet splendidos, pro sua Sancta Voluntate, & istæ imagines ac figuræ habent nescio quid virtutis, ecommunicatæ ipsis, à veris corporibus Sanctorum, & quandam quasi umbram illorum, inditam sibi à Divina virtute ac potentia, ut qui videt illam imaginem, vel figuram, videatur sibi in ea videre quasi ipsum corpus Sancti. Et pars superior animæ cognoscit virtutes, ac dona Spiritus illius Sancti, quoad illa DEUS ipsi vult manifestare, auditq; illum ac intelligit, sicut accidit in eo, quod supra dictum est de Angelis.

Idem, & eodem modo evenit in visionibus Sanctissimæ Virginis Dominae Nostræ, nisi quod Sanctissimum ipsius corpus, plerumq; videatur unâ cum Sanctissima anima, quando Dominus DEUS vult præstare

stare tantam gratiam & favorem suæ creaturæ.

Idem est, ac fit in persona Christi JESU Domini Nostri: quamvis ego audem dicere, quantum scio & sum experta, nunquam abesse ipsammet illius Personam, Sanctissimum Corpus & Animam ac DEitatem, ubi anima de his omnibus cognoscit, quod ab illa vult Divina Majestas intelligi, sentiri, & cognosci, juxta ipsius capacitatem, præterquam, dum exhibet spectandam aliquam suam speciem aut imaginem dolorosam alicujus mysterij, suæ Passionis vel Infantæ: tunc enim nihil existimo esse aliud, quam speciem & imaginem, qualis est corporis Angelici: & Dominum loqui, seq; ibi communicare, ac revelare illud mysterium suæ Passionis ac Infantæ, tali arte, tamq; admirabili sapientiâ, ut anima, cui manifestatur simile mysterium, sentiat, cognoscat, & intelligat de eo, quantum illi DEUS communicat, ac si realiter, & verè ibi perageretur. Atq; hoc modo contingit in mysterijs Sanctissimæ Virginis Domine Nostre, quando comparat dolorosa ad pedem Crucis, aut in alio mysterio suorum dolorum & anxietatum, vel sui Virginei partûs, aut Incarnationis Verbi Divini, aliarumve rerum hujusmodi. Exhibetq; DEUS, ut dixi, hæc spectanda tam artificiosè, præstanter ac sapienter, & manifestat illa animæ adeò evidentem, ut in initijs, quando tale quid contingit, & anima adhuc parum est experta, præterquam quòd vehementer obtupeat, videatur turbari, dicatq; suo DEO: Quid est hoc, Domine, cum istud mysterium semel tantum fuerit peractum, & non sæpius?

§. V.

Hoc scripsit ista famula DEI, quod ego sic intelligo ac declaro duobus modis, quibus fieri possunt ista apparitiones. Quia, quod attinet ad Angelos, qui illi comparabant, & quorum quatuor quasi continuè manebant in diversis partibus ipsius cubiculi, intelligo, in ea figurâ & specie corporis, quod

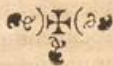
representabatur Imaginativa, reipsâ ac verè ibi, ubi videbatur esse illa species corporea, ipsum Spiritum Angelicum, qui loquebatur, instruebat & opemabatur per instrumenta illius figuræ corporea. Et hoc non est difficile credere de Angelis, qui frequentat descendunt ex Cælo in terram, ut invisant homines, cum iisq; agant, quorum sunt Custodes. Eodemq; modo est possibile, ut Spiritus & anima alicujus Sancti existat etiam reipsâ ac verè in ea specie corporis, qua comparat, utq; per illam loquatur ac doceat, sive id faciat descendendo ex Cælo ad terram, sive etiam ibi remanendo: Quia Omnipotenti nihil est impossibile. Alius tamen modus magis ordinarius, pro cæteris omnibus Sanctis (atq; etiam interdum pro Angelis) potest esse, ut existentibus ipsorum animabus in Cælo, eorundemq; corporibus, qui illa ibi habent animabus unita, se, non excedendo inde, exhibeant spectandos in illis imaginibus ac figuris, genuinè representantibus corpora, qua habuerunt in hac vita, vel modò habent in Cælo, tam pulchros ac speciosos, quam DEUS ipsos vult videri. Quibus figuris dicuntur Sancti, per Divinam potentiam, indere suam virtutem, Spiritum & radios, in quantum illis mediante, ex Cælo, DEO ipsomet operante, loquuntur, conversantur, & operantur, ac si verè existent in eo loco: & anima calidè illustrata in parte sua superiore, ista omnia ibi videns, concipit & cognoscit, Spiritum Sancti ex ipsius effectibus, ac proportionem, quâ respondet illi imagini sui proprii corporis, quale illi debetur, & habuit in hac vita, habebitq; in resurrectione. Atq; cum hoc lumine etiam cognoscit virtutes, & prerogativas ac perfectiones ejus Sancti, in cogitandum, quo illas ipsi vult DEUS manifestare. Percipit quoq; cum eodem lumine, quomodo differant ab Angelis, in quibus, etiam si apparent in specie puerorum vel juvenum, agnoscit non esse propria ipsorum corpora, & hos Spiritus non habere relationem ad illa, neq; ea exigere naturaliter: sed quòd ad ipsos assumantur, ut se accommodent modò, quo possunt cognosci ab hominibus. Et hac ratione applicanda est similitudo istiusmodi.

di, quo Pater Æternus producit suum Filium, qui est ipsius imago, adeo, ut, qui illum videt & audit, videat & audiat ejs Patrem. Ità enim, non equaliter, sed cum quadam proportione, producit DEUS istam vivam imaginem Sancti, quæ illum genuinè representat, & per quam loquitur ac operatur, adeo, ut, qui illum videt, videat quodammodo ipsum Sanctum.

Hujus rei est alia similitudo desumpta ex eo, quod contingit in mptibus; quia sicut anima manet in terra animæ suo corpori, illudq; vivificat, ac aliquomodo movet;

Spiritu tamen est elevata ad Cælum, quia ibi videt ac audit, prout illi unimatur, id quod illi DEUS vult manifestare, & Spiritus ipsius operatur, quod DEUS illum vult operari: ita demptis omnibus imperfectionibus, dum manet anima Sancti in Cælo, dicitur descendere ad terram, eo modo corporeo, ad talem locum, quia ibi loquitur, conversatur, & operatur, quod vult DEUS.

CAPUT XXVIII.

De cognitione sui ipsius ac DEI, & de septem motivis propriæ confusionis, expendendis per septem dies hebdomadæ.

Alios etiam varios parvos tractatus, seu diversa puncta conscripsit Venemabilis Marina, ex Divina inspiratione, exponendo varia media, pro obtinendis nonnullis insignioribus vite spiritualis virtutibus, ex quibus quedam collecta ipsiusmet verbis referamus, eo quod continent doctrinam proficuum, emanantem ex tam bono fonte, ac ab ipsa desumptam ex libro sue propriæ experientie.

§. I.

Incipiamus ab eo, quod scripsit (A. 1612.) de duabus cognitionibus, tam sui ipsius, quam Domini DEI, quæ, inquit, sunt instar duarum portarum, per quas oportet ingredi, ut perveniatur ad Sanctitatem, & perfectionem Divini amoris, eà arte ac industria constructarum ut moveantur in duobus tantummodo cardinibus, ita ut vix possit moveri prior, quin moveatur posterior. Atq; ex vallibus cognitionis propriæ (si valles vocari possunt) conspiciuntur ac videntur excelsi vertices cogni-

tionis DEI, ex his verò montibus spectantur, & clarè videntur, quasi in lucidissimo speculo, valles nostrarum miseriarum, peccatorum, & fragilitatum. Neq; nobis propterea est despondendus animus: solent enim consternare ac terrefacere animam tam profundæ valles nostrarum miseriarum, & montes tam alti cognitionis DEI, & ejus attributorum, ut effugiant nostrum conspectum, quod ipsum demonstrat illius magnitudinem. Intra portas istas tamen reperiuntur immensi & infiniti thesauri bonorum cælestium, si quotidie tribuatur tempus istis considerationibus, sæpèq; interdiu & noctu animo revolvatur: Quis est DEUS? & quis sum ego? qualem se DEUS exhibuit erga me? & qualem me ego exhibui erga illum? dicendo ipsi magno affectu: Sic me dilexit DEUS, sic (ponderando istam vocem, sic) ut mihi dederit suum Unigenitum Filium, æqualem sibi, ut esset meus Redemptor, meus Pater, meus Magister, mea Lux, & meus Dux, utq; ditaret ac repletet animam meam bonis æternis, seq; ipsum mihi daret. Ad se verò conversus homo dicat: Ità te

D d d d

odio